

ligger. Udvalgets Fleertal har imidlertid ikke kunnet overbevise sig om, at der var nogen særlig Anledning for Staten til at opretholde dette særlige Embede i Helsingør, og medens man med Indenrigsministeren og Finantsministeren maa være enig i, at Sportlerne ved Vacancen bør indbrages, maa man formene, at, selv om de helsingørste Forhold ere noget ejendommelige, maa denne Udgift væsentligt falde Helsingørs Commune til Last som den, der har den væsentlige Fordeel af den store Conflux og den store Samling af Fremmede, som baade den nære Forbindelse med Sverrig og Helsingørs Veliegenhed fremkalde. Naar man derhos vil tage Hensyn til de forskellige Dele, hvorfra denne Embedsmands Forretninger bestaae, forekommer det Udvalget, at der ikke kan være Anledning for Statskassen til at give noget yderligere Bidrag til Besørgelsen af Foged- og Skifteforvalterforretningerne i Helsingør, som navnlig ere denne Embedsmands Forretninger, og forsaavidt de angaae Politiet, maa man ansee dette væsentligt som en Communalafgaa. Udvalgets Fleertal fravaader derfor at stemme for Indbringingsforslaget, der gaaer ud paa at bevilge 110 Rd. aarligt til denne Embedsmand.

Det næste Punkt er en gammel Bekjendt af Thinget, nemlig „Rystpolitiet“, som under Finantslovens Behandling jævnlig har været omtalt her, og man har gjentagne Gange henstillet til Ministeren at hæve denne Institution snarest muligt. Det er mig en Tilfredsstillelse at tilføie, at den ærede Justitsminister erkjender, at Rystpolitiet ikke skyldes de Forordninger, der med Rette kunne stilles til det, og at han derfor er betænkt paa at foretage en Nedsættelse i Udgifterne, forsaavidt denne Institution ikke fuldstændigt kan hæves, og det er efter Conference med den ærede Minister, at Udvalget har foreslaaet, at Udgifterne hertil nedsættes med 400 Rd. At der heller ikke for Tjenestens Skyld kan være nogen Betænkelse derved, vil fremgaae af, hvad jeg nys tillod mig at bemærke med Hensyn til Underfogden i Helsingør, idet 200 Rd. ere indtagne, som han tidligere havde i Gage som Rystpolitiajudant. — Med Hensyn til „Straffeanstalterne“, har Udvalget kun havt Leilighed til at gjøre

nogle enkelte specielle Bemærkninger, idet vi i det Hele udtale vor Anerkjendelse af den Administration, der har disse Anstalter under sig. — Ved „Udførelse til Land- og Søfrigstjenesten“ træffe vi ligeledes paa et Forhold, som jævnligt har været omtalt her, nemlig den Postering, der i Finantsloven, trods den Modsigelse, der har været reist derimod, stadig er bleven fastholdt og saaledes ogsaa foreligger i nærværende Finantslov, ikke blot under dette Punkt, men ogsaa senere under „Marschpenge“, og som væsentligt gaaer ud paa at anstille en Beregning i selve Finantsloven om, hvad der skal bruges af den bevilgede Sum, som henhørende til det sidste Aar, og hvad der skal bruges deraf, som henhørende til det følgende Aar. Det er en ganske lignende Postering som den, der har fundet Sted ved Veivæsenet, og medens man har maatte erkjende, at det kunde have sine Fordele ved Veivæsenet, har Udvalget ikke kunnet overbevise sig om, at der var nogen Grund til her fremdeles at fastholde denne extraordinære Posteringmaade. De Udgifter, der her er Spørgsmaal om, ere Befordringsudgifter for Sessjonens Medlemmer og Udgifter, som afholdes ifølge Lov af 4de Marts 1857 for Tilsyn med og Veie af Sessjonslocalerne, de Deputeredes Indquartering, samt endelig syge Værnepligtiges Cuur og Pleie. Alt dette er jo Noget, der har Hensyn til Sessjonen, alene med Undtagelse af Cuur og Pleie for Værnepligtige, og da Sessjonerne, som bekjendt, afholdes i Slutningen af Calenderaaret, fra October Maaned og i den nærmest følgende Tid, har det ikke været muligt at lade alle de herhenhørende Regninger samles saaledes, at de kunne komme ind i Regnskabet for det Aar, i hvilket Udgifterne ere afholdte; men da det er en administrativ Praxis, at Regningerne kunne udbetales endogsaa to Maanedes efter Regnskabsaarets Slutning, finder man ikke, at der er nogen Grund til at vebligehønde denne Posteringmaade, og man foreslaaer derfor Thinget at stryge den. Det er imidlertid en Selvsølge, at for at ordne Overgangen, vil det være nødvendigt i den Tillægsbevillingslov, der vil komme til at foreligge, at optage det Beløb, der i Finantsloven er opført som henhørende